

Independència per un dia?

written by Joan Manzano | 24 de setembre de 2022

11S 2022. Quants manifestants van participar en la manifestació de la Diada: 150.000... 700.000? Ben segur, més dels que probablement el sector unionista i enfadat voldrien. Menys per a uns altres. Els analistes que justifiquen amb dades i que n'esgrimeixen hipòtesis les interpretaran dins dels marges que tenen marcats: prescriptors teledirigits? El pes dels mitjans espanyols i afins als partits polítics que governen es manifesta en tendències que confirmen allò que els seus interessos necessiten en cada moment. Per una banda, els espanyolistes afirmen que l'independentisme va de baixa, com si això impliqués un major diàleg i millor "convivència"; mentrestant, aquells que s'han quedat a casa ho justificaran amb la decepció i inconformisme d'unes polítiques que no estan a l'altura de les expectatives i compromisos adquirits. No obstant això, tant els no independentistes com els que sí ho son no deixen d'estar sota l'efecte de la "dependència".

Si ens remuntem l'endemà de l'11S 1714, no deixem de tenir un déjà-vu ja que l'incompliment dels acords presos, amb la derrota, va desencadenar la conseqüent pèrdua de drets, l'augment de la repressió econòmica, política i lingüística. I vet-ho aquí el que és la història: actualment la situació es repeteix –si semblava que havia millorat– amb uns altres protagonistes i amb estratègies diverses com ja ha estat en el present la implantació de l'article 155, plenament vigent. Per tal de revertir-la o bé s'accepta amb resignació o impotència, o bé s'opta per mantenir una actitud d'acció-reacció permanent amb els drets democràtics i pacifisme com a lema. **És cert que, tal com deia Voltaire: "La injustícia, al final, genera independència"?**

Com pot ser que la Constitució espanyola reconegui Catalunya com a nacionalitat i no es porti a la pràctica el seu reconeixement? Els estatuts d'autonomia no són això,

d'autonomia, aprovat o ratificat per la seva gent? Com pot ser que el text aprovat pel poble català el 2006 fos retallat pel Tribunal Inconstitucional que propugna defensar-la, i que, a més d'incomplir el text aprovat, no ha sotmès a referèndum el nou text que han imposat? **Vol dir això que Catalunya continua sotmesa als principis del Decret de Nova Planta a la pràctica?**

Centenars de milers de manifestants amb dignitat democràtica al carrer. **El poble català ha guanyat sempre al carrer. Cal plantejar-se què fer la resta de dies de l'any. Amb el mateix s'aconsegueix el mateix: cal anar més enllà, buscar en noves determinacions que les accions vagin encaminades a avançar el pro de les justes aspiracions.**

Que s'aconsegueixi l'efecte sense que es noti la cura: una Frase per molts coneguda que va funcionar durant segles. I que, objectivament parlant, podríem dir que es mantindria. Si bé La Constitució espanyola va ser confirmada per majoria, cal que ens preguntem: què suggereix la interpretació, aplicació, als habitants de Catalunya? La resposta seria un: Ja n'hi ha prou!

En l'actualitat **"es materialitza l'efecte, encara que es noti la cura"**. Els repetits incompliments en àrees determinants de progrés, treball, transports, benestar, salut, educació, pensions, serveis socials, la violència judicial, policial, econòmica, identitària, etc. perjudica els independentistes, però també als qui volen continuar depenent d'un Estat en fallida sistèmica que espolia, colonitza, maltracta, menysprea a "tots" els que viuen, tributen i treballen a Catalunya.

En aquest procés de continuada "dilució" i "fragmentació" de Catalunya, aquells que "reaccionen" en defensa d'aquestes conseqüències negatives i nocives demostren dignitat democràtica. Els atacs i campanya de castellanització imparabile i mesures repressives no deixen d'explotar tots els seus habitants. Què donen a entendre els qui es mantenen al marge o clarament en contra dels beneficis de la

independència? Què en treuen amb contribuir a uns efectes tan contraris als valors democràtics i de justícia social? I aquesta reflexió ens hauria de portar a preguntar-nos: **aquesta situació suma als motius que justificarien assolir la independència o bé els anul·la o resta?**

No podem esperar l'1S del 2023. Cal actuar i defensar els justos beneficis tot l'any i en totes les polítiques i campanyes, ja que la situació es perpetua cada dia sense aturador. **Actuarà l'independentisme amb "coherència"?**

Els líders polítics seran **"estadistes"** i s'uniran en un **imprescindible projecte comú**, en sintonia amb els seus electors!, fins a materialitzar la independència? El que facin els qualificarà de **"dèspotes il·lustrats"** o **"democràtics"** que "escolten" els seus votants.

L'ideal i més factible no seria que els líders polítics, en comptes de ser **"estadistes"** s'han d'unir en un **imprescindible projecte comú**, en sintonia amb els seus electors fins a materialitzar la independència? El que facin els qualificarà com a **"dèspotes il·lustrats"** o **"demòcrates"** que "escolten" els seus votants.

Les sigles 11S volen dir Setmana Santa?: la desfilada de partits, organitzacions, grans sindicats en l'ofrena floral es pot equiparar a una festa religiosa? En el sentit que en moltes celebracions hi ha representació de dirigents, mandataris, càrrecs públics, com succeeix per Setmana Santa a Espanya. Una altra similitud seria la presència de molt de públic sovint "enfervorit" que igual que ells, hi seria per defensar uns valors morals amb què s'identifiquen i que regeixen la seva vida quotidiana, no? **La manera com actuen i es comporten demostra que és així?**

Aquest fet es dona també en l'independentisme? Els partits, independentistes i dependentistes, organitzacions, grans sindicats, etc. fan la seva ofrena. Després, **les proclames i**

discursos que fan es tradueixen en fets?

Els manifestants haurien de ser “militants independentistes” tot l’any, no? Tots cal que ens preguntem: podem fer més? Algunes persones són baixes per desacord amb l’organització o partit de referència. A qui beneficia tirar la tovallola? Caldria potenciar i refermar la seva militància des de “dins” del partit per evitar que marxin els “competents” necessaris i deixar les organitzacions i partits en mans dels “incompetents”. Els més de dos milions de vots independentistes el dia 1-0 que van exigir de materialitzar els compromisos electorals no es tradueixen en la vida quotidiana en una major afiliació o col·laboració activa i continuada en organitzacions com ANC, CxRep, Òmnium Cultural, etc. **Per què?**

“El dia de la Independència de molts estats té la seva raó de ser en les calamitats sofertes durant segles de dependència”. (Benjamí Franklin)

Serem independents per un dia... o caldrà mobilitzar-nos permanentment posar tots els molts recursos al seu abast, pacífics i democràtics, per a materialitzar el just desig?

Diuen: la Diada de “la gent”. Continuarà sent-ho o tornaran a deixar-ho tot en mans de polítics clarament dependentistes? Realment no són competents per a materialitzar el que “la gent” necessita en qualitat de vida, democràcia, serveis socials, llibertat, dignitat, identitat...? Què ens hi juguem tots plegats? **Potser el dilema està a valorar fins a quin punt som coherents, fins a quin punt podem confiar en els de sempre i si el que volem és la independència permanent i, per tant, cal lluitar fins a aconseguir-la.**

Independència per un dia... o permanent fins a materialitzar-la? Què és el coherent?